

ДО ПРОДАВАЧА НА КНИГИ СВЕТОЛИК М.: ЗА НОВИТЕ ЕРЕТИЦИ

Слушал си, казваш, как там, около Дунав, някакви хора проповядват на народа ново, необичайно учение. Същността му се свежда до следното: „колкото по-зле, толкова по-добре“. Те твърдят, че край на света вече е на прага и че предсказаните белези на Второто Христово пришествие вече се проявяват. Това са земетресенията, войните, безбожието, нарушаването на природния ред, раздори между хората и много други. Основавайки се на това, те учат хората в никакъв случай да не се борят срещу каквото и да е зло в света, та злото да се умножи и така да се ускори пришествието на Христос. Трябва, казват те, да се радваме на въстанията, войните, кризите, наводненията, сушата, глада, на свадите между съседите, на безбожието, злодеянията, безредиците, на разпада на семейството, на църковните смутове, краха на държавата. Не трябва да се поправя този живот, не трябва да се кърпи, а да бъде оставен да се разпадне, да ръждяса, да се изпълни с отрова така да стане невъзможен. И всичко това, за да бъде подтикнат Христос да дойде по-скоро и да сложи край на всичко. С една дума, ние трябва активно съдействаме за загиването на света и така да принудим Христос да дойде отново. И непрестанно повтарят: „колкото по-зле, толкова по-добре“. Това е новото учение, чиито проповедници наричат себе си нови адвентисти. Аз изобщо не съм учуден, че някои хора са стигнали до такива мисли, но се чудя с какво право те считат себе си за последователи на Христос и на Евангелието. Защото щом някой се отдели от Църквата и почне своеволно да фантазира, той стига до най-смешни и безумни мисли, подобни на пиянски сънища. Щом някой слезе от кораба, чийто кормчия е Христос, оказва се в лодката, управлявана от сатаната. Това ново учение напомня много за ереста на николаитите, възниквала в апостолските времена (виж Откр. 2:6). Те учили, че човек трябва да греши колкото е възможно повече, докато греховността в него не се насити и не пресъхне. Когато греховността в човека се изтощи, той става светец. И точно както тези безумци са мислели да станат свети с помощта на греха, така и тези нови адвентисти смятат, че чрез умножаването на злото ще принудят Бог да сложи край на света. Сякаш е възможно Бог да е принуден за нещо! Или сякаш Той поради немощ или незнание се бави, отлагайки края! Чуй какво пише за това ап. Петър: *Господ не се бави да изпълни обещанието Си, както някои смятат това за бавене; но дълго време ни търпи, понеже не желае да загинат някои, а всички да се обърнат към покаяние. И ще дойде денят Господен, както крадец идва нощем (2 Петр. 3: 9-10)*. Това значи, че край на света ще дойде в определеното време, което Бог държи в своя власт. Но дори и ако някой желае този момент да настъпи по-скоро, не трябва да върши зло, да го умножава и да му се радва, за да дойде добро. Апостол Павел заповядва на Тимотей: „Да спазиш

заповедта чиста, безукорна, дори до явяването на Господа нашего Иисуса Христа. Следователно и ние сме длъжни да пазим Христовите заповеди, независимо какви са времената. А една от главните Негови заповеди е заповедта за любов към хората. Колко жалка е любовта на онези, които искат да видят хората да грешат, да се оскверняват и да отпаднат от Бога! И да се умножават безбожниците, престъпниците, бунтарите, рушителите, злодейците, зверовете. Не виждаш ли веднага, че тези самозвани учители са дошли с лодката на сатаната?

И ние виждаме много признаци, които са предсказани от Господ Иисус Христос - не сме слепи. Но това не ни дава право да определяме деня, в който ще настъпи краят на света, а още по-малко да желаем умножаването на злото в него. Защото с умножаването на злото се умножава и броят на грешниците, които погубват душите си. А ние, като деца Божии, трябва да желаем това, което желае и нашият небесен Отец, а именно, да се спасят всички човеци. Нека да се вълнува морето и земята да се тресе, и звездите да падат, а ние трябва невъзмутимо да стоим, предавайки себе си на благата воля на Твореца и желаейки добро на целия сътворен от Бога човешки род.

Мир на теб и радост от Господа!